

[Knud Kristensen.]

over, at selv om der er flere, der har Tillid til ham, end der er, der har Tillid til os — det viste jo, det skal jeg ikke benægte, Valgdagen —, saa er det os, der er Tale om, vor Sanktion, vor Billigelse deraf, og den giver vi under Hensyn til den Tillid, vi selv har, og ikke under Hensyn til den Tillid, som Per og Povl og Jesper har. Det tror jeg den højtærede Socialminister vil forstaa. Man giver ikke Mandat, fordi andre har Tillid, man giver det, hvis man selv har det, og hvis man ikke har det, saa forbeholder man sig at se paa Sagen, inden man giver sin Tilslutning. Det er det, vi har ønsket.

Vil Ministeren hellere fremsætte Forslag i Rigsdagen, naar han faar det tillægt, naar der er Beregninger, naar man kan se, hvad det vil koste, er vi meget tilfredse dermed. Det var egentlig det, vi ønskede, men for at imødekomme Ministeren stillede vi et Forslag som det, vi har stillet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — og det er for Resten det, der er gaaet igennem denne Debat — talte om den usle Løn, den elendige Løn, som Venstre her byder. Ja, naar den ikke kan blive højere, er det, fordi Regeringspartierne og Regeringen ikke under Landbruget en højere Løn. Vi har netop stillet Forslag om, at Lønnen ikke maa komme over det, som de paagældende kan tjene, hvis de skal ud og arbejde i det private Erhvervsliv, i Landbrug og Fiskeri og de Erhverv, som har et meget daarligt Udbytte af deres Arbejde. Hvis man vil frem til en bedre Løn for dette Arbejde, er Vejen altsaa den at skaffe bedre Betingelser for dem, der er daarligst stillede i det private Erhvervsliv. Naar der udtales stærk Indignation over den lave Løn, kan de vende den imod sig selv. Det er netop paa Grund af deres Stilling, paa Grund af de Forhold, de skaffer til Veje, at man er nødt til at opfylde det Formaal, som ogsaa Regeringen og Socialministeren selv har understreget, at de paagældende Arbejdere maa have Interesse i at søge over i det private Erhvervsliv.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger til den højtærede Socialminister. Med Hensyn til Tilliden har jeg allerede gjort nogle Bemærkninger. Den højtærede Socialminister sagde, at de tekniske Fremskridt i Landbruget — saadan forstod jeg ham — og Standsningen af Udvandringen har bevirket Arbejdsløsheden. Med Hensyn til Udvandringen vil jeg gøre den samme Be-

mærkning, som jeg har gjort til Socialdemokratiets Formand: Naar der rejser 50 000 eller 30 000 Mennesker ud af Landet, saa rejser der ganske vist en Arbejdskraft, som kan producere, men der rejser ogsaa Folk, der skal forbruge, og da stort set de forskellige producere for sig selv, saa hverken forøger eller formindsker man derigennem Arbejdsløsheden. Man skal producere til den danske Befolkning. Er den mindre, bliver Forbruget ogsaa mindre. En anden Ting er det, hvis man kunde eksportere Arbejdskraft og holde Forbruget herhjemme, saa kunde det maaske aflaste Arbejdsløsheden, men om det vilde forøge Landets Velstand, turde dog være tvivlsomt.

De tekniske Fremskridt i Landbruget har efter min Opfattelse ikke formindsket Efterspørgselen efter Arbejdskraft; det er Arbejdsdelingen, der har gjort det. I tidligere Tider lavede man ude paa Landet Klæder, Brød, Øl, alle Livsfornødenheder — alt dette køber man nu, og i Stedet for har man kastet sig over en mere ensidig Produktion, Arbejdsdelingen bevirker en større Produktion, man kunde for saa vidt godt sige: en større Arbejdsløshed — hvis Forbruget var mættet; men jeg tror ikke, nogen vil paastaa, at vi ikke kunde bruge flere Varer. Hidtil har de tekniske Fremskridt kunnet bevirke en vis Forskydning, men jeg tror ikke, de har bevirket en større Arbejdsløshed. Det har betydet, at man har kunnet tillade sig et større Forbrug, men, som sagt, jeg synes, intet tyder paa, at Forbrugets Grænser er naaet. Der er endnu mange i vort Samfund, der uden Skade kunde forbruge Livsfornødenheder baade af den ene og den anden Art. Jeg tror derfor ikke paa, at det er de tekniske Fremskridt, der i det store og hele har forøget Arbejdsløsheden.

Den højtærede Socialminister sagde dernæst, at det, jeg havde sagt om Stivhed i Tarifferne og i Lønpolitikken, var ganske urigtigt. Jeg vil da spørge den højtærede Socialminister, om det ikke er saaledes, at i alt væsentligt skal de dygtige og de mindre dygtige have den samme Timeløn. Er det ikke saaledes, at de ældre og de helt unge skal have den samme Timeløn som de, der er bedst uddannet? Er det ikke saaledes, at den Løn, de faar, er nogenlunde fast — i hvert Fald meget lidt nedad-gaaende — uden Hensyn til Konjunkturerne og Tiderne? Det forekommer mig, at de statistiske Oplysninger viser, at selv om Landets Eksport er gaaet ned til Halvdelen, og mange Folks Indtægter er gaaet